

lonierna *Hawkes Bay* och *Marlborough*, varemot *Westland* på Sydön ännu vid denna tid låg öde, men denna i skymundan liggande landsdel blev sedan efter upptäckten av guld, 1864, desto mer uppmärksammat och fick på några få månader mottaga en hel invasion av lycksökare.

Sedan de nio kolonierna grundlagts blev landet, 1853, indelat i 7 provinser: Auckland, Wellington, Taranaki, Hawke Bay, liggande på Nordön, och Otago, Canterbury och Nelson å Sydön.

År 1855 började den s. k. »Kungsrörelsen» bland Waikatos stammar, igångsatt av Tamihana Te Waharoa, för att få en samlad motvikt till europeernas och enkannerligen regeringens orättvisa våldsregemente. Till »kung» över maorifolket valdes då den ansedda överhövdingen *Potatau*, som dock ej levde mer än två år därefter, varefter hans son, *Tawhiao*, tillträdde värdigheten. »Det tioåriga kriget» började därefter år 1860 och inleddes med det s. k. Taranaki-kriget, som en följd av Wakefields 20 år förut gjorda »expropriationer» av land. Kampanjen fortsatte sedan i Waikato-distriktet under namn av Waikato-kriget, 1863—65, och övergick sedan i det femåriga Hau-Hau-upproret, vars dyningar ej lade sig förrän 1884, från vilken tid sedan frid rått mellan de båda raserna.